

V.E. bīskapam J. Cakulam – 60 gadi priesterībā

V.E. bīskaps Jānis Cakuls, kurš jau vairāk nekā 50 gadus kalpo Rīgas Sv. Marijas Magdalēnas baznīcā, šogad aizvada savu 60. priesterības gadadienu.

1949. gada 18. septembrī Rīgā, Sv. Jēkaba katedrālē bīskaps Pēteris Strods viņu iesvētīja par priesteri, un tajā pašā gadā J. Cakuls sāka kalpot Rīgas Sv. Marijas Magdalēnas draudzē.

Svētku priekšvakarā bīskaps labprāt dalījās ar atziņām no savas dzīves pieredzes ar Katoļu Baznīcas Vēstneša lasītājiem.

Kas Jums priesterībā ir vissvarīgākais?

Svarīgs ir viss, ko Baznīca pieprasa. Vissvarīgākie mums katram ir 10 Dieva baušļi. Ja visi izpildītu šos baušļus, tad nebūtu ne materiālās, ne garīgās krīzes. Ja cilvēks savā dzīvē par ceļvedi ņems baušļus, tad savu mērķi viņš sasniegs. Katra cilvēka uzdevums – gan priesterim, gan vecākiem ģimenēs, gan katram ticīgajam – ar savu dzīvesveidu, gan, ja tas nepieciešams, ar vārdiem liecināt, lai vairāk būtu šo 10 baušļu ceļa gājēju.

Jaunajā Derībā jauneklis vaicāja Jēzum: „Kas man jādara, lai es iemantotu mūžīgo dzīvi?” Jēzus atbildēja: „Ja tu gribi ieiet dzīvē, pildi baušļus.” Jauneklis atbild, ka to jau visu viņš dara no savas jaunības. Jēzus saka: „Ja tu gribi būt pilnīgs, ej, pārdod, kas tev ir, un atdod nabagiem, un tev būs manta debesīs; un nāc, seko Man!” Jauneklis aizgāja noskumis, jo viņam piederēja daudz īpašumu (sal. Mt. 19.16-22).

Šie pēdējie vārdi attiecas uz klostera cilvēkiem, bet vārdi, ko Jēzus saka par baušļu pildīšanu, – uz visiem.

Ceļi var būt dažādi, bet mērķis ir viens. Nepārstājiet lūgties – tas nozīmē, ka visu, ko darāt, uzpurējiet Dievam. Par lūgšanu ir jāpārvērš katra mūsu ikdienas darbība. Katrs labs darbs, ja tas darīts nesavtīgi un no sirds, var būt Dieva godam un otra cilvēka labā.

Foto: no Rīgas Metropolijas kūrījas arhīva

Rīgas Sv. Marijas Magdalēnas draudzes locekļus Jūs uzrunājat ar savu pazemīgo kalpošanu, katru dienu uzklausot ticīgo grēksūdzes. Tik daudz cilvēku var būt pateicīgi, ka caur Jums ir izlīguši ar Dievu un ar tuvāko.

Cik vēl es spēju, tik es palīdzu draudzē – svinot Sv. Misi un uzklausot grēksūdzes. Būdams priesteris, es mājās nevaru sēdēt, kad baznīcā notiek dievkalpojums, baznīca pievelk. Jau no pašas bērnības, arī skolas gados padomju laikā, svētdienās es vienmēr devos uz baznīcu. Līdz 1948. gadam skolotāji un skolēni brīvi varēja apmeklēt baznīcu, vēlāk jau sāka kontrolēt un arī vajāt ticīgos.

Šis ir Priesterības gads. Kā Jūs domājat, kāpēc šobrīd Latvijā ir mazāk paaicinājumu uz priesterību, nekā tas bija agrāk?

Laikā, kad vajāja Baznīcu, bija daudz paaicinājumu. Vairāku priesteru viena no motivācijām, lai iestātos seminārā, bija spīts pret aizliegumiem, kas bija padomju laikos.

Rietumu pasaulē aicinājumu tik pat kā nav, bet Austrumu baznīcā, Āfrikā netrūkst kandidātu. Tur, kur valda visatļautība un pārprasta brīvība, jaunieši negrib stingrību. Tas, ko ticīgā tauta var darīt, – lūgties par paaicinājumiem.

Paklausot bīskapa aicinājumam – turpināsim savās draudzēs lūgties par priesteriem un jauniem paaicinājumiem!

Līdzās kalpojumam draudzē bīskaps turpina darbu pie Latvijas katoļu baznīcu vēstures materiālu apkopojuma un nesen pēc akadēmiķa J. Stradiņa lūguma sagatavojis informāciju par Latvijas katoļu skolām. Varam būt pateicīgi bīskapam par šo nesavtīgo darbu, un noteikti vēl sagaidīsim kādu vērtīgu materiālu par Latvijas katoļu baznīcām.

Vēlam V.E. bīskapam Jānim Cakulam Dieva svētību kalpošanā! Lai Dievs dāvā izturību un iepriecinājumu nākamajos dzīves gados!

Intervēja **Egita Pavlovska**